

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1727/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Marije Bakule Vugrinec, sutkinje izvijestiteljice i Dubravke Matas, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom A-MORE YACHTS d.o.o., OIB 44800651850, Zagreb, Ulica Vojina Bakića 10, kojeg zastupa punomoćnik Juraj Blažičko, odvjetnik u Zagrebu, odlučujući o žalbi vjerovnika Michaela Steinmanna, OIB 88586125189, Fohrenweg 88, CH-3095 Spiegel, kojeg zastupa punomoćnik Mario Pavić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Praljak & Svić d.o.o. u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-3052/2024-185 od 19. ožujka 2026., u sjednici vijeća održanoj 13. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbacuje se kao nedopuštena žalba Michaela Steinmanna podnesena protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-3052/2024-185 od 19. ožujka 2026.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem označenim u izreci prvostupanjski sud je zaključio predstečajni postupak nad dužnikom A-MORE YACHTS d.o.o. (točka I. izreke), odredio je da je predstečajni postupak nad dužnikom zaključen temeljem čl. 74.a Stečajnog zakona, nakon što je rješenje o potvrdi plana restrukturiranja ovog suda poslovni broj St-3052/2024-158 od 16. rujna 2025., postalo pravomoćno 30. siječnja 2026. (točka II. izreke) i da pravni učinci zaključenja predstečajnog postupka nad dužnikom nastupaju danom pravomoćnosti tog rješenja (točka III. izreke).

2. Protiv ovog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Michael Steinmann, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ovome sudu ukinuti pobijano

rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, uz naknadu troškova žalbe u iznosu od 2.485,83 EUR.

3. Žalba nije dopuštena.

4. Prvostupanjski sud je pobijano rješenje donio sukladno čl. 74.a st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), budući da je rješenje od 16. rujna 2025. kojim je potvrđen plan restrukturiranja dužnika postalo pravomoćno 30. siječnja 2026.

5. Sukladno čl. 358. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

6. Sukladno odredbi čl. 74.a SZ-a sud će donijeti rješenje o zaključenju predstečajnoga postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno (st. 1.). Prije zaključenja predstečajnoga postupka dužnik je dužan namiriti troškove postupka te nesporne dospjele tražbine vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnoga postupka, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje (st. 2.).

7. Vjerovnik u žalbi navodi da ima pravni interes podnijeti žalbu, jer je prijavio tražbinu u iznosu od 672.973,81 EUR, koju je dužnik u cijelosti priznao, dok je povjerenik osporio dio tražbine u iznosu od 100.002,00 EUR, navodeći da je nastala nakon otvaranja predstečajnog postupka. Smatra da ima nespornu tražbinu koja je nastala nakon otvaranja predstečajnog postupka te navodi da prvostupanjski sud nije zaključkom naložio dužniku da dostavi dokaze o namirenju nesporne tražbine koje su nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka i odgovarajućem osiguranju spornih tražbina koje su nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka, a što je dužan učiniti sukladno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske u rješenju poslovni broj Rev-516/2025 od 10. lipnja 2025.

8. Suprotno žalbenim navodima, ovaj sud ocjenjuje da žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe.

9. Naime, iz dostavljenog spisa proizlazi da je u predstečajnom postupku nad dužnikom, koji je otvoren 24. prosinca 2024.:

- žalitelj kao vjerovnik podnio prijavu tražbine u kojoj je naveo da je njegova tražbina u iznosu od 572.971,81 EUR dospjela do otvaranja predstečajnog postupka, a tražbina u iznosu od 100.002,00 EUR dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka,

- dužnik je priznao njegovu tražbinu u cijelosti, dok je povjerenik osporio iznos od 100.002,00 EUR, navodeći da je nastala nakon otvaranja predstečajnog postupka, jer je uplata izvršena 8. siječnja 2025.,

- sukladno navedenom, rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama od 2. svibnja 2025., ispravljenim rješenjem od 21. svibnja 2025., žaliteljeva tražbina je djelomično utvrđena, a djelomično je osporena te je vjerovnik upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 100.002,00 EUR,
- žalitelj nije podnio žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama,
- rješenjem od 16. rujna 2025., kojim je potvrđen plan restrukturiranja, žaliteljeva osporena tražbina obuhvaćena je u „Osporenim tražbinama“, za koje je određeno da će u slučaju nastanka obveze plaćanja vjerovnika s osporenim tražbinom, dužnik isplatiti vjerovnika osporene tražbine u utvrđenom iznosu tražbine pod jednakim uvjetima kao i vjerovnike skupine „Ostali vjerovnici“,
- žalitelj je podnio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđen plan restrukturiranja, ali iz drugih razloga nego što ih navodi u ovoj žalbi i njegova žalba je odbijena te je rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-4077/2025 od 30. siječnja 2026. potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda od 16. rujna 2025.

10. Iz navedenog proizlazi da je žalitelj kao vjerovnik u odnosu na osporenu tražbinu podnio prijavu tražbine te je naveo da ta tražbina dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka (što je u skladu s čl. 36. st. 1. t. 3. SZ-a), ta tražbina je obuhvaćena pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama (protiv kojeg vjerovnik nije podnio žalbu) te pravomoćnim rješenjem kojim je potvrđen plan restrukturiranja (protiv kojeg je vjerovnik podnio žalbu, ali ne iz razloga koje navodi u ovoj žalbi).

11. Prema tome, sukladno vjerovnikovoj dispoziciji odnosno njegovoj prijavi tražbine i pravomoćnim odlukama, osporena tražbina u ovom predstečajnom postupku predstavlja tražbinu na koju predstečajni postupak utječe. Nije moguće da jedna tražbina u predstečajnom postupku, ovisno o volji vjerovnika, u jednoj fazi postupka predstavlja tražbinu koja je dospjela nakon otvaranja predstečajnog postupka, a onda u drugoj fazi postupka (unatoč pravomoćnim odlukama kojima je ta tražbina obuhvaćena i u rješenju o osporenim tražbinama i rješenju kojim je potvrđen plan restrukturiranja) predstavlja tražbinu koja je nastala nakon otvaranja predstečajnog postupka.

12. Stoga ovaj sud ocjenjuje da žalitelj nema nespornu tražbinu koja je nastala nakon otvaranja predstečajnog postupka (kako to pogrešno navodi u žalbi), pa iz tog razloga nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja.

13. Pri tome se napominje da je institut zaključenja predstečajnog postupka unesen u Stečajni zakon tek Zakonom i izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 36/22), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (dalje: Direktiva).

14. Međutim, Direktivom nije predviđen institut zaključenja predstečajnog postupka niti je predviđeno da bi plaćanje troškova (a osobito nespornih i spornih tražbina nastalih nakon otvaranja predstečajnog postupka) utjecalo na potvrdu plana

restrukturiranja, a jedino se u uvodnoj izjavi preambule 80 navodi da bi odstupanje od pravila (da potpuni otpust duga ili prestanak zabrana nakon razdoblja koje nije dulje od tri godine) moglo biti opravdano ako nisu pokriveni troškovi postupka koji vode do potpunog otpusta duga, uključujući pristojbe pravosudnih i upravnih tijela i upravitelja, što nije slučaj u ovom predstečajnom postupku. S druge strane, u Direktivi je u više navrata istaknuto načelo hitnosti postupka restrukturiranja (uvodne izjave u preambuli 33 i 86, čl. 10. st. 4., čl. 16. st. 2. i čl. 25. b), potreba što kraćeg trajanja postupka restrukturiranja (uvodne izjave u preambuli 1, 6, 16 i 85, čl. 6. st. 8., a tako i u čl. 63. i čl. 68. SZ-a u odnosu na zakonske rokove za završetak predstečajnog postupka i trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja), kao i ograničeno pravo na žalbu protiv rješenja o potvrdi plana restrukturiranja (uvodna izjava u preambuli 65, a tako i u čl. 61.b st. 2. SZ-a).

15. Kada se ograničeno pravo na žalbu protiv rješenja o potvrdi plana restrukturiranja (samo sudionici plana restrukturiranja uz pretpostavke iz čl. 61.b st. 2. SZ-a) dovede u vezu s činjenicom da samo u slučaju potvrde plana restrukturiranja dolazi do zaključenja predstečajnog postupka i primjene čl. 74.a SZ-a (u ostalim slučajevima nakon otvaranja predstečajnog postupka u pravilu dolazi do obustave predstečajnog postupka), ocjena je ovog suda da vjerovnik tražbine na koju predstečajni postupak utječe, kao u konkretnom slučaju, nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja o zaključenju predstečajnog postupka.

16. Na pravni interes žalitelja u konkretnom slučaju ne utječu ni pravna shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz rješenja poslovni broj Rev-516/2025 od 10. lipnja 2025., na koje se poziva u žalbi. Naime, u tom rješenju je izraženo shvaćanje da se rješenje o zaključenju predstečajnog postupka donosi se kada je ostvaren cilj predstečajnog postupka (čl. 2. st. 1. SZ-a). Ukoliko dužnik ne bi namirio troškove predstečajnog postupka, namirio nesporne dospelje tražbine vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka te ne bi pružio odgovarajuće osiguranje za sporne tražbine vjerovnika, već bi to samo po sebi značilo da je i nadalje upitan pravni položaj dužnika i njegov odnos prema vjerovnicima, njegova sposobnost plaćanja te održavanja njegove djelatnosti, a uslijed čega ne bi bilo mjesta zaključenju predstečajnog postupka.

17. Navedena pravna shvaćanja ni na koji način ne utječu na pravni interes žalitelja za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja o zaključenju predstečajnog postupka.

18. Naime, ocjena je ovog suda da se cilj predstečajnoga postupka (u smislu čl. 2. st. 1. SZ-a cilj je uređivanje pravnoga položaja dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima, sprečavanja nesposobnosti plaćanja i održavanja njegove djelatnosti) ne odnosi na namirenje (nespornih) tražbina i osiguranje (spornih) tražbina koje su nastale nakon otvaranja stečajnog postupka. Ovo stoga što se pravni položaj dužnika i njegov odnos prema vjerovnicima na čije tražbine predstečajni postupak utječe uređuje upravo planom restrukturiranja pa, nakon što je potvrđen plan restrukturiranja, više nije upitan pravni položaj dužnika i njegov odnos prema vjerovnicima. Sprječavanje nesposobnosti plaćanja odnosi se na postojanje predstečajnog razloga u smislu čl. 4. SZ-a u trenutku podnošenja prijedloga za

otvaranje predstečajnoga postupka. No, nakon otvaranja predstečajnoga postupka, a osobito nakon potvrde plana restrukturiranja, dužnikova sposobnost plaćanja više nije od utjecaja na sam predstečajni postupak, ali može biti od utjecaja na postojanje stečajnog razloga i pretpostavki za pokretanje stečajnog postupka. Međutim, stečajni postupak nije dopušteno pokrenuti do (pravomoćnog) završetka predstečajnog postupka sukladno čl. 15. st. 2. SZ-a.

19. Nadalje, u situaciji kada je u predstečajni postupak unesen institut zaključenja predstečajnog postupka, a nije propisano postupanje suda u slučaju da, nakon što je potvrđen plan restrukturiranja, nisu namireni troškovi predstečajnoga postupka i nesporne dospjele tražbine vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnoga postupka, a za sporne nije pruženo odgovarajuće osiguranje (čl. 74.a st. 2. SZ-a), dok je, s druge strane, u čl. 69. st. 5. u vezi s čl. 69. st. 3. SZ-a propisano je postupanje Financijske agencije s osnovama za plaćanje radi naplate tražbina koje su nastale nakon otvaranja predstečajnoga postupka, tumačenjem odredbe iz čl. 74.a st. 2. SZ-a na način da se predstečajni postupak ne može zaključiti dok nisu namireni troškovi i namirene odnosno osigurane tražbine koje su nastale nakon otvaranja predstečajnoga postupka, otvara se mogućnost zlouporabe instituta zaključenja predstečajnog postupka sprječavanjem donošenja rješenja o zaključenju predstečajnog postupka (npr. izbjegavanjem plaćanja troškova i tražbina dospjelih nakon otvaranja predstečajnoga postupka), posebno u situaciji kada takvo postupanje sud ne može sankcionirati. Onemogućavanje pokretanja stečajnog postupka na ovaj način nakon provedenog predstečajnog postupka bez ikakve sumnje nije smisao ni cilj predstečajnoga postupka niti je skladu s načelima Direktive o hitnosti postupka restrukturiranja i što kraćeg trajanja postupka restrukturiranja.

20. Slijedom navedenog, ovaj sud je sukladno čl. 358. st. 1. i 3. ZPP-a u vezi čl. 367. st. 1. i čl. 380. t. 1. ZPP-a i čl. 10. SZ-a odbacio žalbu kao nedopuštenu.

Zagreb, 13. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **9-30888-7b502**

Kontrolni broj: **02b5f-31fa7-236af**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.